

GAZETA LWOWSKA.

Z Ebadkami i dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcaryja. — Włochy. — Niemce. — Szwecya i Norwegia. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka

Rzecz urzędowa.

Znajdujące się w Żółkiewskim obwodzie gminy przysiółków Krechów, Monastyr, Hucisko, Horbowica, Ruda, Chamy, Szabelnia, Brzyszcze i Żuki, następnie Prowała i Fucyna obowiązały się na założenie trywiałnej szkoły w Krechowie, na zakupionym przez gminę Krechów gruncie pod nr. top. 337 objętości 367 sążni kwadratowych wystawie z własnych zasłdków budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić i dokupywać potrzebne porządki szkolne i starać się o należyte ochędóstwo w szkole.

Nabyty przez gminę Krechów grunt wraz z przestrzemieniem pod budynek szkolny odstępuje rzeczona gmina kaźdoczesnemu nauczycielowi na ogród i użytek.

Terażniejszy właściciel dóbr Krechowa, p. Edward Micewski, obowiązał się przez czas swego posiadania Krechowa wydawać z swoich lasów, na opał lokaliów szkolnych rocznie 6 n. a. sagów miękkiego drzewa, zaś rzeczona gmina przysiółków przyjęła na siebie obowiązek zrębywać to drzewo i przystawiać do szkoły, a na przypadek jeżeliby właściciel dóbr nie chciał go nadal wydawać z swoich lasów, obowiązuja się gminy dostarczać własnym kosztem potrzebnego na opał drzewa.

Na uposażenie kaźdoczesnego nauczyciela przeznaczono roczną kwotę 189 zł. w. a. częścią z procentów obligacyi przeznaczonych dla szkoły częścią przez rozłożenie reszty do zapłacenia na pojedynczych członków gminy. Do tej dotacyi obowiązały się przykładać gmina Krechów z Monastyrem kwotą 84 zł. w. a., Prowała kwotą 16 zł. 80 c. w. a., Fucyna 16 zł. 80 c. w. a., Hucisko z Horbowicą 12 zł. 60 c. w. a., Ruda z gminą Chamy 27 zł. 30 c. w. a., nakoniec Szabelnia, Brzyszcze i Żuki kwotą 31 zł. 50 c. w. a.

Nakoniec przyrzekł gr. k. proboszcz w Krechowie ix. Julian Trochimowicz na polepszenie dotacyi nauczyciela przez czas swego probostwa w Krechowie płacić rocznie 10 zł. 50 c. w. a.

Udowodniona temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między ludem wiejskim podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Lwów, 26. czerwca 1860.

Wiedeń, 7. lipca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. uadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XL. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 160. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i finansów z 13. kwietnia 1860, względem wydzielenia położonej w powiecie radowieckim na Bukowinie części wsi Kirlibaba z tego powiatu i przyłączenia jej do powiatu dorniańskiego.

Nr. 161. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i finansów z 16. czerwca 1860, względem wydzielenia gmin Tamasfalva i Hettény jako też państwa Hettény z powiatu Billet, a wcielenia ich do powiatu Hatzfeld.

Nr. 162. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i nauk, a co do Pogranicza wojskowego — naczelnaj komendy armii z 20. czerwca 1860, ważne w całym państwie z wyjątkiem lombardo-weneckiego królestwa, względem sprzedaży i obciążenia majątku katolickich kościołów, prebend i chrześciańskich instytucyów.

Nr. 163. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 23. czerwca 1860, ważne w krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego, względem wyniesienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Curtatone w powiecie finansowym w Mantuy na poboczny urząd celny I. klasy.

Nr. 164. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 1. lipca 1860, ważne w Galicyi, względem zniesienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Ditekowcach.

Nr. 165. Dekret ministerstwa finansów z 1. lipca 1860, ważny w Dalmacyi, względem znizenia dalmatyńskiego cla przywozowego od prosa (Saggina holeus sorghum).

Sprawy krajowe.

(Legalizacya kontraktów z władzami wojskowemi.)

Wiedeń, 7. lipca. Gazeta wiedeńska. Azeby eraryum wojskowemu zabezpieczyć korzyści z kontraktów z osobami prywatnymi, zawartych, na zasadzie dekretu cesarskiego z dnia 21. maja 1855 r. i rozporządzeniami ministeryum sprawiedliwości z dnia 18. sierpnia 1859 roku, podług skróconej procedury sądowej — zawezwane zostały wszystkie władze wojskowe na to zwrócić uwagę, azeby podpisy osób lub towarzystw prywatnych, zawierających kontrakty z eraryum wojskowem, przez urząd lub notaryuszów były legalizowane.

— Dyrekcya uprzywil. austryackiego banku narodowego podaje stosownie do obwieszczenia z 14. czerwca b. r. następujący, z końcem czerwca b. r. zamknięty przegląd czynności banku w pierwszym półroczu 1860 niniejszem do wiadomości publicznej.

Wiedeń, dnia 3. lipca 1860.

Pipitz, gubernator banku. Krystyan Henryk Coith, zastępca gubernatora banku. Biedermann, dyrektor banku.

Przegląd czynności uprzywil. austryackiego banku narodowego.

Pierwsze półrocze od 1. stycznia po 30. czerwca 1860.

	wal. austr.	zł.	c.
Na płace urzędników i rekwiżyta kancelaryi	148.192	20	5
Na przewóz pieniędzy, sprawunki, koszta druku, należytości stemplowe za kupony pierwszego półroczu, domowe koszta i inne wydatki	259.774	51	5
Na kwotę podatku dochodowego od dywidend akcyi wraz z dodatkiem potrzeby krajowej, dodatkiem komunalnym i wojennym	345.080	29	
Na koszta fabrykacyi banknotów	306.897	61	5
	1,059.944	62	5
Przeniesienie saldo	4,272.347	46	
	5,332.292	8	5

Stan bierny.

Za proc. eskomptowanych efektów w Wiedniu i w filial. zakładach eskompt.	85,474.545	zł. 74.5 c.	893.948	zł. 92 c.
Z tego potrąciwszy przeniesienie procentów od tych efektów, które przypadły po 30. czerweu 1860	113.049	zł. 10 c.	780.899	82

Za procenta i należytości od zaliczek na zastawy w Wiedniu i w filial. zakład. pożyczkowych w kwocie	110,790.935	zł. 1,599.044	zł. 89.5 c.
Z tego potrąciwszy przeniesienie procentów od tych zaliczek, które po 30. czerwca przypadały	176.035	zł. 50 c.	1,423.009 39.5

Za dochody hipoteczno-kredytowego oddziału	2,143.298	zł. 96.5 c.	
Z tego potrąciwszy przeniesienie procentów za drugie półrocze 1860 i kwotę przypadającą za uprocentowanie listów zastawnych	1,668.748	zł. 51.5 c.	474.550 45

Za procenta od zaliczek uiszczonych w roku 1859 wysokiej administracyi państwa w banknotach	1,160.000	—	
Za procenta od różnych efektów i od reszty majątku banku przynoszącego korzyść	1,197.685	47	
Za dochody funduszu rezerwowego	271.914	69	
Za prowizyę asygnacyi bankowych	24.232	26	
	5,332.292	8	5

Za 150.000 akcyi wynosi półroczna dywidenda po 28 zł. za akcyę	4,200.000	—
Przeniesienie korzyści na drugie półrocze 1860	72.347	46
	4,272.347	46

Buchhalterya uprzywil. austr. banku narodowego.

Antoni Schneller, nadbuchhalter, Józef Schmid, buchhalter.

Hiszpania.

(Projekt ustawy wyborczej.)

Madryt, 30. czerwca. Rząd przedłożył kortezom projekt ustawy wyborczej. Według niego ustanawia się liczba deputowanych na 389. W każdym okręgu wyborczym powinno być najmniej 300 wyborców. Mandat deputowanych nie da się pogodzić z żadną służbą urzędową, które się mają odbywać poza obrębem Madrytu; wyjątek stanowią tylko posady ambasadorów i posłów.

Anglia.

(Wiadomości bieżące.)

Londyn, 4. lipca. Przedwczoraj powrócił tu statkiem „Afryka” książę Joinville ze swej podróży do państw zjednoczonych i do Kanady. — W hotelu pruskiego poselstwa odbyła się wczoraj na cześć księcia Cambridge i naczelników gabinetu wielka uczta, po której nastąpiło soiré. — Pauperyzm w Anglii i Walii umniejszał się i w ciągu ostatnich miesięcy. W porównaniu z rokiem przeszłym wynosił ubytek w miesiącu kwietniu nad 2 proc., w miesiącu maju bez mała 3 proc. Także liczba wyroków za popełnione morderstwa w porównaniu do lat przeszłych znacznie się zmniejszyła. W przeciągu przeszłego roku sądzili przysięgli 95 oskarżonych o zabójstwo, a tych 52 zostało skazanych na śmierć a 9 tylko stracono. W roku 1829 a zatem przed 30 laty było osób skazanych 1385 a straconych 74. Liczba samobójców w roku przeszłym wynosiła 1240.

(Posiedzenie parlamentu z d. 2. lipca.)

W izbie wyższej pytał lord Stratford de Redcliffe o akta włoskie, które były przeznaczone w izbie niższej. Lord Wodehouse spodziewa się, że je będzie mógł przedłożyć w przyszły czwartek. Depesza Thouvenela względem wcielenia Sabaudyi i Nissy do Francyi będzie także do tych aktów dołączona. — Hrabia Shaftesbury uprasza księcia de Marlborough odroczyć zapowiedziany na dzisiejszy wieczór wniosek względem zaprowadzenia nauki biblijnej w rządowych szkołach w Indyach; bo chociaż całym sercem podziela zasady i dążność tego wniosku i spodziewa się, że kiedyś przejdzie, jednak w obecnej chwili nie radził by go a to dla właściwego stanu Indyi i panującego tam zaburzenia umysłów. Hrabia Ellenborough dowodzi także, że ze wszystkiego, co czytał i słyszał, zdaje mu się położenie Indyi być bardzo krytyczne i nie pozwala, aby roztrząsać kwestyę, która dotyka przesądów ludu. Lord Harris (były gubernator w Madras) czuje się także obowiązany prosić księcia o odwołanie swego wniosku. Książę Marlborough odpowiedział, że ma polecenie przedłożyć 199 petycji z Anglii, 206 ze Szkocyi, 14 z Irlandyi, które wszystkie domagają się, ażeby słowa Bożego nie ujmowano w szkołach i kolegiach indyjskich. Sam wprawdzie uznaje ważność zarzutów mężów znających z doświadczenia położenie Indyi, ale w odpowiedzialności sumienia dopełnić musi swego obowiązku. Hrabia Granville i sam lord Derby popierali przedstawienia pierwszych mówców a lord Brougham oświadczył, że bez wszelkiej debaty odpowie na to pytanie. Książę de Marlborough popierał potem swój wniosek religijnymi i politycznymi argumentami. Lord Brougham zbijał go. Lord kanclerz wzywał, aby rozstrzygnąć głosowaniem, czy pierwotne pytanie ma przyjść do głosowania czy nie? Większość głosów zadecydowała odmownie; mocya więc księcia Marlborough została usunięta przejściem do porządku dziennego.

Na posiedzeniu izby niższej podał pan Bright petycję z żądaniem na odrzucenie bilu względem podatku od papieru ze strony lordów i chciał właśnie wyłożyć pokrótce jej treść, gdy p. Stenart zwrócił się do prezydenta z tem pytaniem, czyby nie należało odrzucić tę petycję, ponieważ wyraża się z nieuszanowaniem o izbie lordów. Prezydent żąda dokładnego wymienienia tych nieprzyzwoitych wyrazów. Po krótkim zastanawianiu się nad tem, czy p. Bright ma powiedzieć tylko treść czy odczytać petycję w całej osnowie, pokazano się, że to ubliżenie lordom polegało w tych słowach; „nadwierzają przywileje izby niższej.” Prezydent jednakże oświadczył, że w tych słowach nie ma nic ubliżającego. Sir Rob. Peel odrzucił do piątku swoją interpelacyę względem demysłu wcielenia Sycylii do Sardynii, i chce przy tej sposobności zwrócić uwagę izby na sprawy Szwajcaryi. Na pytanie odnoszące się do wypadków w Neapolu pana Sheridan, odpowiedział lord J. Russell, że jest między lazarunami partya, która stara się przemocą utrzymać rząd absolutny i utrzymują, że stronnicy tej partyi zranili tak mocno francuskiego posła. Poseł Jej Mości Królowej otrzymał dokładne polecenie, aby się naradzał z naczelnym wodzem floty z 4 lub 5 okrętów liniowych będących na wodach tamtejszych względem kroków dla zabezpieczenia poddanych angielskich. Sir Rob. Peel pytał, czy rząd Jej Mości Królowej odpowiedział na notę p. Thouvenela w tej myśli, że przyjmuje zawartą w niej propozycyę konferencyi wielkich mocarstw. Lord John Russell odpowiedział, że Jej Mość Królowa zgadza się na propozycyę konferencyi. Może dodać ze swej strony, że i Rosya przystanie. Sir Rob. Peel zapytał, kiedy się zbierze ta konferencya? — Lord J. Russell odpowiedział, że w tym względzie nie ma jeszcze nic pewnego.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Nowiny dworu. — Regulacya stosunków sabaudzkich. — Ostrzeżenie gazecie lugduńskiej.)

Paryż, 4. lipca. *Monitor* dzisiejszy oznajmia pismo koudolencyjne Cesarza rosyjskiego.

Dalej podaje opisanie wczorajszego pogrzebu księcia Hieronima, i przy tej sposobności przyświadcza gwardyi narodowej, armii i ludności, że w tym dniu żałoby swoją gorliwością w uczczeniu pamięci zmarłego Księcia złożyły nowy dowód szacunku i miłości, jakie żywi Francya dla rodziny cesarskiej.

— *Pays* oświadcza, że wiadomość, jakoby poseł neapolitański w Paryżu podał się do dymisji, jest całkiem bezzasadna. — Ten sam dziennik pisze: „W świecie politycznym zrobiła niemałe wrażenie wiadomość, że rząd rosyjski przyczynił się znacznie do tego, by skłonić Króla neapolitańskiego do nadania konstytucyi i przyjęcia polityki liberalnej.”

— Tutejsi bankiery posłali rządowi sardyńskiemu swoje propozycyę względem nowej pożyczki; ale zdaje się, że hrabia Cavour ogłosił za przykładem Francyi subskrypcyę narodową.

— Podczas nieobecności Cesarza w ciągu tego lata, przydawać ma radzie ministrów książę Napoleon, kuzyn cesarski, mianowany ma on być osobnym dokretem pierwszym księciem krwi.

Mówią o wycieczce, którą Cesarz przedsięwziąć ma w krótkim czasie do obozu pod Chalons.

— Karol Dupeuty wywiózł znowu z Medyolanu znaczną ilość oryginalnych listów Napoleona I. i złożył je w komisyi, która się zajmuje wydaniem wszystkich listów Cesarza. W Wiedniu ma ich być jeszcze wielka ilość, lecz przystęp do nich niepodobny.

— Jutro wyjeżdża marszałek Randon do kąpiel w Aix, — podczas nieobecności jego zastępywać go będzie w ministeryum wojny admirał Hamelin.

— Ciało prawodawcze przyjęło większością głosów 232 przeciwko 4 projekt ustawy, tyczący się nadzwyczajnego kredytu budżetów z roku 1858, i z lat 1859 i 1860. Na temże samem posiedzeniu przedłożony został projekt ustawy względem potwierdzenia dwóch artykułów układu, zawartego z panami Rowett, Conneau, Trotter i Curtis. Jest w nim mowa o założeniu podmorskiej liny telegraficznej między Francyą i państwami zjednoczonymi północnej Ameryki.

— Jak donosi *Gazette de Savoie*, wysłano dwóch francuskich sztabowych oficerów inżynierii względem uregulowania stosunków twierdzy Lesseillon, którą jeszcze trzymają 2 kompanie sardyńskich bersaglieri w załodze. Wartość złożonej tam broni wojennej, amunicyi i zapasów prowiantowych, obliczają na 6 milionów.

Władza wojskowa w Lugdunie otrzymała rozkaz wyprawić trzy oddziały sabaudzkich i nissejskich żołnierzy koleją żelazną do Paryża, gdzie wcieleni być mają do gwardyi pieszej, kawaleryi i karabinierów.

— *Gazette de Lyon* otrzymała następujące upomnienie:

„My, senator z polecenia rządu administrator departamentu Rodanu;

zważywszy pierwszy artykuł ustawy organicznej względem konkordatu, który rozporządza, iż

nie mogą być przyjmowane, ogłaszane, drukowane, lub w jakikolwiek inny sposób wykonywane: żadna buła, brewe albo reskrypt, dekret, mandat, rozporządzenie lub jakie inne postanowienie rzymskiego dworu, chociażby się nawet tyczyło osób prywatnych bez upoważnienia rządu;

zważywszy zawarte w Monitorze z 1. kwietnia b. r. ostrzeżenie, które wyraźnie napomina przestrzegać tego artykułu;

zważywszy artykuł 32 organicznego dekretu z 17go lutego 1852 względem prasy;

zważywszy ogłoszony w *Gazette de Lyon* w numerze z 25. czerwca artykuł, który się zaczyna temi słowy: „Najwyższy rozkaz Jego Świątobliwości Papieża IX.”;

zważywszy, iż *Gazette de Lyon* tym artykułem działała umyślnie wbrew rozporządzeniu pierwszego artykułu organicznej ustawy konkordatu;

zważywszy datowaną z 26. czerwca depeszę pana ministra; rozporządzamy że:

Gazette de Lyon dane jest w osobie pana Honorat, odpowiedzialnego wydawcy tej gazety pierwsze ostrzeżenie.

Lugdun, 27. czerwca 1860.

Vaisse, senator.”

Belgia.

Bruxela, 2. lipca. Książę i księżna Brabantu odjechali przedwczoraj z dworem swoim do Ostendy, by powitać wracającego Króla i hrabię Flandryi, którzy nadjechali tam z Londynu o godz. 10. wieczorem.

Szwajcaryja.

(Otwarcie rady federacyjnej. — Okolna depesza szwajcarska do mocarstw. — Pograniczne od Piemontu przedsiębiorstwa.)

Otwarcie rady federacyjnej w Bernie zagaik p. Peyer-Imhol przemową w duchu traktatu zuryskiego. Zdaniem jego i znacznej większości ludu szwajcarskiego, sabaudzka kwestya nie narazi bytu ojczyzny szwajcarskiej.

— Ostatnia depesza okolna rady federacyjnej do mocarstw, które podpisały traktat wiedeński opiewa dostownie jak następuje: „Berna, 18. czerwca. Poselstwo sardyńskie przedłożyło radzie federacyjnej pod datą 15. urzędowe doniesienie swego rządu, że izba deputowanych i senat królestwa Sardynii potwierdzili traktat z dnia 24. marca względem odstąpienia Sabaudyi włącznie z prowincyami zneutralizowanymi tego kraju i że Jego król. Mość ratyfikował potem ten traktat. Wiadomo potem, że tego samego dnia

(14. czerwca) objęły władze francuskie Sabaudyę w posiadanie i że w przeciągu ostatniego tygodnia wojska francuskie wkroczyły do neutralizowanych prowincyi. Rada federacyjna przyjęła do wiadomości to ogłoszenie, ale pominąć je w milczeniu nie może; owszem sądzi, że z obowiązku winna jest przypomnieć wszystkie dawniejsze protesty odnoszące się do tego, i nie odstępować przekonania swego w tej sprawie powtórzyć niniejszem jak najwyraźniej te protesty, które przeciw temu traktatowi stałe zakładała. Rada federacyjna mając zaszczyt zawiadomić o tem ministra spraw zewnętrznych . . . czuje się zmuszoną powtórzyć usilnie nalegania Szwajcaryi, aby konferencya mocarstw, której wzywała, jak można najprędzej przyszła do skutku. Przy tej sposobności etc. etc.“

— Podług doniesienia dziennika *Bund* oświadczył rząd sardyński, że komisya, którą mianował dla rozpoznania przesmyków w Alpach szwajcarskich, któredy chce budować kolej żelazną, już wkrótce działanie swoje rozpocząć i upraszał, aby ta komisya w dopełnieniu zlecenia swego nie znajdowała przeszkody ze strony władz szwajcarskich. Rada federacyjna zawiadomiła o tem kantony Tessin, Graubündten, Uri i Luzern spodziewając się, że ze swej strony nie omieszkają przyczynić się do tego, by ułatwić prace tej komisji.

Włochy.

(Sesja w izbach na ukończeniu. - Wiadomości bieżące. - Doniesienia z Neapolu i z Palermo.)

Turyń, 3go lipca. Sesja parlamentu tak dobrze jak skończona. Już na tem posiedzeniu izby drugiej, gdzie wotowano względem nowej pożyczki, nie więcej jak 280 członków miało udział w głosowaniu. Od 1. lipca znowu wielu z nich odjechało, tak, że urzędownie do głosowania przepisana liczba zaledwie da się już zebrać. Także i senat stara się jak najprędzej pokonać swe sprawy, i prawie co dnia odbywa posiedzenia.

Wysłany od Garibaldeggo do Londynu w osobnej misji principe San Giuseppe przedstawiony został w Turynie przez reprezentanta rewolucyjnego rządu sycylijskiego conte Amari hrabiemu Cavourowi.

Rzym, 30go czerwca. *Indépendance* odebrała następującą wiadomość: „Na zaproszenie generała Goyon obejrzed ma Papież dnia 2. lipca fortyfikacye w Civita Vecchia, gdzie na jego przyjęcie miasto i załoga francuska wielkie czynią przygotowania. Na wiadomość o niepokojach w Neapolu wzmogło się zaturlenie w Rzymie. Generał Lamoriciere powrócił spieszenie do Rzymu.“ Nadesłana dnia 2. lipca do Paryża depesza z Rzymu donosi, że Papież dnia tego był w Civita Vecchia i przyjęty został z oznakami przychylności.

Neapol. Podług doniesień do *Indépendance Belge* działy się jak w Neapolu podobne zamachy na komisaryaty policyjne i na prowincyi. W Neapolu pokój nie został więcej naruszony. Tenże sam dziennik twierdzi, że warunki, pod którymi Neapol ofiaruje alians rządowi sardyńskiemu, znane są dobrze w Turynie, lecz jeszcze urzędowanie nie ogłoszone.

Posel francuski na dworze neapolitańskim p. Brenier, któremu cała rodzina królewska najwywsze okazywała współuczucie, odjechał już do swego letniego mieszkania. Sprawcę zamachu na niego podobno już odkryto.

Unione twierdzi, że odjazd znacznej liczby ochotników z Genuy do Sycylii opóźniony został przez posła francuskiego, który kapitanowi okrętu francuskiego nie chciał dać na przewóz wizę.

— Wiadomość, że Garibaldi zwołał ludność sycylijską do głosowania nad wezwaniem do Piemontu, potwierdza się w jednej z korespondencyi neapolitańskiej do *Indépendance*.

Depesza marsylska zawiera wiadomości z Palermo z dnia 25., a z Neapolu z dnia 30. czerwca. Garibaldi rozkazał przelać na armaty dzwony ze zniesionych kościołów jezuitckich i liguryjskich. Ustanowiony przez niego rząd rozporządził, aby przyszli członkowie parlamentu sycylijskiego pobierali od gmin dyety. Co do burzliwych zajść w Neapolu na dniu 27. czerwca potwierdza depesza, że przy równoczesnym napadzie na komisaryaty policyjne zamordowano lub zraniono do 40 urzędników. Jeden z nich zgorzał w pożarze, który zniszczył archiwum, obrócone w węgiel resztki jego roznoszono w tryumfie. W Palermo zamordowano znowu kilku zbirów.

Niemce.

(Traktat handlowy z Francją w projekcie)

O propozycjach francuskich względem przymierza handlowego podaje bliższe szczegóły okolnik rządu pruskiego, rozesłany dnia 20. czerwca do agentów w państwach należących do związku celnego. Wyrażono w nim, że gabinet francuski tak przez posła swego w Berlinie, jako też za pośrednictwem pruskiego posła w Paryżu pragnął zawrzeć stosunki handlowe z państwami należącymi do związku celnego. W skutek tych z początku poufnych tylko oświadczeń nie wahały się Prusy okazać swą gotowość względem dalszego porozumienia się, dodając zarazem, że przez wzgląd na swój stosunek względem państw należących wraz z niemi do związku celnego, nie mogą pierwszego czynić kroku, lecz że się spodziewać należy, iż inicjatywa wyjdzie od Francji. Inicjatywa ta wyszła już urzędownie; Francya zawarć chce traktat handlowy i nawigacyjny jako też konwencyę względem przedruków, obydwa ostatnie układy z samemi tylko Prusami, i wystąpi z szczegółowemi propozycjami,

jak tylko reszta państw należących do związku celnego upowazni rząd pruski do rozpoczęcia układow. Upowaznienie to, jak mniema *B. H.*, nastąpi spieszenie i jednogłośnie.

Szwecya i Norwegia.

(Ulew i powódzie.)

Chrystyania, 22. czerwca. Dziennik *Hamb. Neuigk.* donosi co następuje: Ze wszystkich okolic kraju dochodzą doniesienia o smutnych skutkach ciągłej słoty. Powódź powymułała wiele domów i mostów, uniosła wielkie składy drzewa i popsuła drogi. Koleje żelazne ucierpiały także; na stacyi w Eidsfold stała wczoraj woda o 19 cali nad pierwszym piętrem, musieli więc przenieść ekspedycyę, biuro telegraficzne i traktiernię na drugie piętro. W tunelu kolei stoi woda przez całą długość i tylko na wyższym końcu sterczą szyny na 4 cali nad wodą. Pociąg musi się zatrzymywać opodal, podróżni wysiadają na pomost ułożony z wozów po środek tunelu, a zład czółnami dostają się do paropływu lub do stacyi. Od roku 1789 nie wznosiła się nigdy woda w jeziorze Mjösen do takiej wysokości jak teraz.

Turecja.

(Doniesienia z Konstantynopola. — Uchwały Izby wołoskiej. — Doniesienia z Albanii.)

Konstantynopol, 22. czerwca. Korespondencya do *Triest. Ztg.* potwierdza, że Namik Basza mianowany został naczelnym generałem wszystkich wojsk w Arabistanie z poleceniem usmierzyć walki, które powstały między Maronitami i Druzami, i że drugie miejsce w komendzie przeznaczył Sułtan znanemu z rewolucyi węgierskiej generałowi Kmety, który od czasu pokoju paryskiego nie był w czynnej służbie mając rangę Ferik Baszy, t. j. generała dywizyi. Wielki Wezyr obsypuje nieustannie łaskami Kiprisly; przed 3 dniami odjechał Omer Basza nie Serdar do Ruszczuku, gdzie obecnie przebywa Wielki Wezyr, aby mu wręczyć własnoręczne pismo i kilka koni w upominku. Oczekują powrotu Kiprisly Baszy na uroczystość Kirrbana Bairamu, a po tych świętach spodziewają się ważnych zmian w najwyższych urzędach.

— Izba wołoska postanowiła członkom swoim dyety po dwa dukaty dziennie. W powiatach Wołoszczyzny urządzają agronomiczne rady, do których jednak tylko ci posiadacze ziemi na członków wybierani być mogą, którzy są w stanie wykazać stałego dochodu najmniej 1000 lew.

— W Albanii rozbiły wojska tureckie bandę rozbójników, którzy długi przeciąg czasu byli postrachem prowincyi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 8. lipca. *Gazeta wiedeńska* przytacza z *Donau Ztg.* następujące oświadczenie: „W dziennikach zagranicznych rozszerzyła się wiadomość, że Austria wprawdzie oświadczyła gotowość swoją do udziału w konferencyi w sprawie neutralności Sabaudyi, ale pozostawiła to rządowi francuskiemu, ażeby jednej z trzech propozycyi swoich wyjednał pomiędzy mocarstwami większe głosów, do którego Austria przyrzekła z góry przystąpić. Możemy oświadczyć, że to przedstawienie stanu rzeczy jest fałszywe.“

Turyń, 6. lipca. Jak utrzymuje *Unione*, podało się dawne ministerium sycylijskie dlatego do dymisji, ponieważ Garibaldi wzbraniał się przystąpić natychmiast do anexyi. — Słychać, że Cavour wyprawi Valeria z misją do Garibaldeggo. — Z Genuy odeszła już czwarta ekspedycya do Sycylii, a to pod komendą brygadiera Cosenza i pułkownika Carrano.

Florencya, 5. lipca. Towarzystwo do uprawienia i kolonizacyi moczaru toskańskich (Maremów) otrzymała koncesyę.

Wiadomości handlowe.

Żółkiew, 23. czerwca. Od 1. do 15. czerwca sprzedawano na targach w obwodzie naszym w przecięciu mec pszenicy po 3zł. 75c.; żyta 1zł. 93c.; jęczmienia 1zł. 74c.; owsa 1zł. 42c.; breczki 2zł. 10c.; kartofli 60c. Cetnar siana po 1zł. 17c., wełny 195zł. Sąg drzewa twardego kosztował 5zł. 48c., miękkiego 4zł. 99c. Funt mięsa wołowego 10c. Za mas okowity płacono 45c. — Kukurudzy i nasienia konicza nie było w handlu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. lipca.

Hotel rosyjski: Jakubenz Jerzy, z Więdnia.

Hotel europejski: Bal Franc., z Tuligłów. — Kunaszewski Hieronim, z Żeliborów.

Hotel Langa: Serwatowski Fryderyk i Sozański Sylw., z Błażowa.

Hotel angielski: Marin Gustaw, z Kalineschtie. — Dembowski Zygmunt, z Krakowa.

Hotel Kuhna: Raczyński Alexander, z Okopuza. — Chlebowicki Emiljan, z Stanisławowa.

Pod żelazną koleją: L'Epée Alfr., c. k. poruczn., z Więdnia.

Zajazd podolski: Michalewski Antoni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. lipca.

PP. Jakubenz Jerzy, do Kopaczyniec. — Wodziński Stanisław, do Przeworska.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. lipca.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz. for both days.

Ilość deszczu 2...26.

Ilość deszczu 1...54.

TEATR.

Dziś komedia niemiecka ze śpiewami w 2 aktach: „Stadt und Land.“

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 9 lipca

Z pożyczki narode. po 5% za 100 zlr. 80 80 Metaliki po 5% za 100 zł. 70.90; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcy Banku narodowego sztuka 847 — instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 192.20; niższo-austr. towarystwa oskromowego —. Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. Wekslowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 108.35. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 126.10. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6 2 1/2 dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 9. lipca.

Table with 5 columns: Currency type, Unit, zł., c., Towar. Rows for Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne za 100 zlr., Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lipca.

Table with multiple columns: Obligation type (e.g., A. Państwa, W austr. wal., Z pożyczki narod.), Amount, and Price. Includes sections for public debt, state obligations, and various bank and loan rates.

Table with multiple columns: Obligation type (e.g., Kol. Grac.-Kffl. i Tow., górn. po 200 zł. w. a.), Amount, and Price. Includes sections for various railway and industrial bonds, and exchange rates.

KRONIKA.

(Wiadomości z prowincyi. Pożar.) Dnia 16. z. m. w południe wszczął się pożar zapewne z nieostrożności w domu właścianina Tomasza Ł. w Woroniakach, w obwodzie złoczowskim, i zniszczył do szczytu dom i szopę, a przytem zginęła także w płomieniach ślętnia córka właściciela.

(Gimnastyka w Prusiech.) Minister oświecenia w Prusiech nakazał postanowieniem z dnia 26. maja b. r. urzędem prowincjonalnym, ażeby zwrócili uwagę na rozpowszechnienie gimnastyki po szkołach. Postanowienia to brzmi w głównej swej treści:

Nauka gimnastyki, tak jak ją teraz udzielają w centralnej szkole gimnastycznej, w ścisłym zostaje związku z zaprowadzonym obecnie w armii królewskiej systemem wojskowego ukształcenia żołnierzy. Trzebaby więc na to zwrócić uwagę, ażeby gimnastyka oprócz zbawiennych swych skutków w rozwijaniu ciała, przysposabiała oraz do służby wojskowej. Nauka gimnastyki podług systemu zaprowadzona w szkole centralnej gimnastycznej nie wymaga znacznych kosztów, z tej więc przyczyny żadne wielkie w zaprowadzeniu jej po szkołach nie będą zachodzić trudności.

Jeżeli ważność tej kwestyi dostatecznie się wytłumaczy, to i gminy miejskie nie będą szędzić kosztów na zaprowadzenie zakładów gimnastycznych dla młodzieży męskiej — a do większych zakładów mogliby się kształcić nauczyciele w centralnej szkole gimnastyki. Im więcej jednak uczniów z zakładów większych, gdzie już kształceni w szkole centralnej nauczyciele, przejdzie

na nauczycieli do szkół początkowych, tem łatwiej będzie zaprowadzić gimnastykę we wszystkich szkołach, a nawet w szkołkach wiejskich. Cwiczenia te połączyć się dadzą łatwo z zabawami młodzieży, przy obchodach narodowych uroczystości, a gdy lud pozna zbawienny ich skutek, ćwiczenia gimnastyczne pomiędzy młodzieżą przejdą w obyczaj narodowy. Mam nadzieję, że rząd królewski zajmie się troskliwie tą sprawą i nakáže, ażeby się zajęli pilnie nauczyciele, nadzorcy szkół jakoteż władze miejscowe.

(Bankiet pożegnawczy, wyprawiony na cześć orfeonistów francuskich) w pałacu krysztalowym, wypadł nadspodziewanie dobrze. Sama uczta była wprowadzić skromną i bez wykwiutnych przysmaków, ale ożywiała ją rzadka weselość i serdeczność. Spiewano, wychylano toasty za zdrowie Królowy i Cesarza, wznoszono wiwaty na szczęście przymierza, wojska, floty, wolności, traktatu handlowego, zgoda na szczęście całego świata. Potem nastąpiły wzajemne uściski, spiewy choralne i t. d.

(Czy mąż ma prawo otwierać listy pisane do żony?) — rozstrzygnął temi dniami sąd berliński w następującej sprawie: Zapozwano przed sąd pewnego małżenka za to, że rozpierzył list adresowany do swojej taściowcy, u której bawiła natenczas jego żona, w podejrzeniu, że to słodki bilecik do pani małżonki. Treść listu stwierdziła najzupełniej jego podejrzenia, i sąd uznał go przeto niewinnym, orzekając w swoim wyroku, że óród takich stosunków miał wszelkie prawo otworzyć list podejrzany.